

Sigurður Örlygsson

MYNDLISTARSÝNING Á KJARVALSSTÖÐUM
15. NÓV. — 30. NÓV. 1986

I list Sigurðar Óryggssonar hefur ávalt gaett ákveðinnar tilhneigingar til voldugra vinnubragða. Stærðir skipta hann meiru en flesta listamenn á hans reki og mynndefni hans hefur lengi snúist um áherslur þenslu og krafta. Hjól og blakkar voru með fyrstu sýnilegu táknum sem Sigurður tók að veita inn í óhlutbundna myndgerð sina.

I fyrstu þjónuðu þessi hringlaga form eingöngu myndrænu hlutverki, þótt greina mætti ákveðna fróniu að baki þeim, svipaða þeiri sem fram kom í dadaískum vélaverkum Francis Picabia. Seinna kom í ljós að þeim var ætlað að vera hreyfiafl í sjálfri myndbyggingunni. Þau urðu ekki einasta upphleypt, heldur gegndu hlutverki burðarása og vogaskála, sem tvívíðar og þríðar línur verksins snerust um.

Um svipað leytti urðu þáttaskil í aðferðum Sigurðar. Skörp skipting flata með afmörkuðu og jafngildu litaspili, þokaði fyrir frjálsri og blaebrigðarlíkri tjáningu. Flöturinn varð nánast einn og óskiptur, litir mettaðir og áferð breyttist úr sléttri í ójafna. Þessi vending frá harðsoðnum aðferðum til mildari hófst með fremur smágerðri myndróð af beygluðum reiðhjólum og lágmyndum af talíum og pappakössum.

Ef gaett hefur varfærti i list Sigurðar meðan á umskiptunum stóð og nýsköpunin var í deiglu, ryðst hann nú fram á völlinn með uppskeruna fullbroskadu. Það eru stór málverk unnin með miklum tilþrifum og óþvinguðum krafti. Mörg þeirra eru skotin höggmyndraenum atriðum sem ganga út úr myndfletinum, brjóta upp ferhyrndan rammann og leika lausum hala umhverfis málverkið.

Togstreytan milli tvívíðra og þríðra þátta í þessum verkum, er meiri en nokku sinni. Hún er aukin með köðlum og stálvírum sem halda öllum upphleyptum atriðum í „ótryggu“ ástandi stundarjafnvægis. Ahorfandinn hefur á tilfinningunni að slitni kaðallinn eða vírinn, hrynjí allt í spað. Sigurði hefur nú tekist að skapa þá þenslu og spennu sem hann sóttist eftir, þegar hann í upphafi fór að fást við táknmál kraftafræðinnar.

Ef til vill hefur bó mest breyting átt sér stað í gerð sjálfs myndflatarins. I stað hins sléttu og fellda yfirborðs fyrr verka, er komin hrjúf og margslungin áferð, sem byggð er á margföldu lagi af málningu og notkun alls

kyns efna. Sigurður kannar hispurslaust ýmsa möguleika undir- og yfir-málunar, flæðis og þykktar. Afleiðingin er líkust upphleyptu landabréfi með endalausum tilbrigðum.

Eitt lagið gægist undan öðru og hverfur svo jafnharðan í endalausu samspilli sábreytilegra tóna. Að baki má greina ákveðna tígullaga grunnstaðla, sem stundum gægjast upp á yfirborði og mynda einfalt formspil. I öðrum verkum eru þeir faldir, svo áhorfandinn greinir þá varla. Þessi blaebrigði í áferð og litum krefjast þess að gengið sé upp að verkinu, en ekki einvördungu látið staðar numið í fjarska.

En þrátt fyrir stakkaskiptin sem orðin eru á list Sigurðar, leyна sér ekki tengslin við það sem á undan er gengið. Það sem einfaldilega hefur gerst er að listamaðurinn hefur hlutgert táknmál sitt á ápreifanlegan hátt. Sú þensla krafta og togstreytu sem listamaðurinn létt sér nægja að yá að og bregða upp á tvívíðum fleti, standur nú fullsköpuð í rauverulegt efni. Teikningin er orðin að málverki sem stefnir óðfluga í átt til höggmyndar.

HALLDÓR BJÖRN RUNOLFSSON

Neró, 1986

Hvert flugu krákurnar? 1986

MYNDASKRÁ

1. Hernaðarleyndarmál óskast
2. Neró
3. Kvöldstund með listamanni
4. Hvert fór helvítis kerlingin?
5. Taugaspennir
6. Vafasöm aðgerð
7. Flúið burt úr myndinni
8. Uglar sat
9. Bónorð pappakassans
10. Annarleg sjónarmið
11. Hver klippir á borðann
12. Við landamærin
13. Hvert flugu krákurnar?
14. Framtíðarsýn fjórðu hæðar
15. Rauðhólaundið

Myndirnar eru allar unnar á þessu ári.

Sigurður Örlygsson, fæddur 28. júlí 1946 í Reykjavík.

NÁM:

Myndista- og handiðaskóli Íslands 1967—1971
Det Kongelige Danske Kunstakademi 1971—1972
hjá professor Richard Mortensen.
Art Students League of New York 1974—1975

HELSTU SÝNINGAR:

Unuhús 1971
Norraena húsið 1972
Norraena húsið 1976
Gallerí Sólon Íslandus 1972
Kjarvalsstaðir 1978
Djúpið 1981
Ásmundarsalur 1984
Kjarvalsstaðir 1986,
suk þáttöku í mörgum samsýningum.

Meðlimur í FÍM frá árinu 1973.
Í sýningarnefnd 1976 og frá 1981—1983.
Formaður sýningarnefndar frá 1983—1984.
Formaður FÍM 1984—1985.
Meðlimur í Listmálarafélaginu 1982—1983.
Einn af stofnendum og eigendum Gallerí Sólon Íslandus 1976—1978 og
Gallerí Gangskör 1986.
Kennari við Myndista- og handiðaskóla Íslands frá 1981

SIGURDUR ÖRLYGSSON
LAUGAVEGI 140 REYKJAVÍK. SÍMI 22660.

Ljósmyndir: Kristján Magnússon.
Prentun: Grafik.
Setning: Leturval s.f.